

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613956896.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Uagtet Casimir ikke var i det bedste Lune, og hellere havde undslaaet sig for dette Eventyr, kunde han ikke modstaae Zeltners Bøn, og de gik begge igien ned i Haven, og skiulte sig bag Buskene. De havde heller ikke ventet længe, da Leontine virkelig viste sig paa Terrassen. Hun ilede giennem Haven, aabnede Laagen, vandrede over Marken, og sprang behændig over Grøfter og Gierder, ligesom forrige Aften. Zeltner og Casimir fulgte hende i Frastand. Mellem Træerne tabte de hende vel nogle Øieblikke af Sigte, men Casimir udpegede stedse en Sti, paa hvilken de snart opdagede hende igien. Hun ilede langt ind i Skoven, og standsede ikke, før hun havde naaet en stor fri Plads, der laae omringet af Træer. Her stod hun pludselig stille, og saae sig om. Kort efter klappede hun i Hænderne, hvilket hun flere 90 Gange gientog, uden at Zeltner og Casimir i Førstningen kunde begribe, til hvem dette Tegn blev givet. Endelig hørte de det rasle i Buskene, og pludselig kom et hvidt Daadyr frem. Det gik lige hen til Leontine. Hun tog nu Brød af sin Kurv, hvilket hun rakte det, og Dyret spiste det af hendes Haand. Da hun havde givet det Alt, hvad hun havde medbragt, stod hun endnu længe, og klappede Daadyret, der syntes at begribe og svare til hendes Kiærlighed, endelig satte hun sig ned paa en mosbegroet Steen, hvorefter den hvide Daa endnu dvælede ved hendes Side, dog lagde den sig ikke ned, og dreiede tidt Hovedet hen mod de Buske, hvori Zeltner og Casimir havde skiult sig.